

Arrest

nr. 219 511 van 5 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Bidsprinkhanenlaan 21
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 31 augustus 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 23 mei 2017 in Bulgarije en op 13 augustus 2017 in Slovenië (Eurodac).

1.2. Op 5 september 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij ouder was van 18 jaar, waarbij 20,3 jaar een goede schatting was.

1.3. Op 30 augustus 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 augustus 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/08/2017

Overdracht CGVS: 20/02/2018

U werd op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 17 april 2018 van 14u00 tot 17u44 gehoord in het bijzijn van een tolk die het Pashto machtig is. Uw advocaat, meester DE WOLF, was aanwezig voor de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, K.S., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. U kent uw leeftijd niet maar volgens de leeftijdtest bent u ongeveer 21 jaar. U bent geboren in het dorp Tangi in het district Deh Bala (ook gekend als Haska Meenah) van de Afghaanse provincie Nangarhar. U groeide daar op en hebt nooit elders gewoond. Uw vader was landarbeider zonder eigen gronden en op de ogenblikken dat u geen les volgde in de madrassa hielp u hem bij zijn werk. U bent jarenlang naar de madrassa gegaan omdat uw vader wenste dat u een qari, een schriftgeleerde, zou worden. Ook uw jongere neef, H.S. (CG-nummer (...) en OV-nummer (...)) kreeg daar onderricht. Op zekere dag waren jullie beiden op weg naar huis toen jullie door twee talibanstrijders staande werden gehouden. Zij vonden dat jullie mee moesten vechten met hen, om jihad te gaan doen. Omdat u het te gevaarlijk vond om nee te zeggen, verklaarde u zich akkoord, en mocht u uw weg verder zetten. U vertelde alles aan uw vader, en die stuurde u naar uw oom aan moederszijde omdat hij angst had door dit voorval. Diezelfde nacht nog kwamen talibanstrijders naar uw huis om u te zoeken. Toen uw vader vertelde dat u de vlucht had genomen, hebben de taliban hem mishandeld. Uw vader kreeg van hen het bevel u zo snel mogelijk terug te vinden. Door dit incident besloten uw vader en oom om u weg te sturen uit Afghanistan. U vertrok de volgende dag samen met H.S. en reisde via Pakistan en Iran naar Turkije, waar u 6 maanden lang bleef. U werkte tijdens die periode in Turkije. Vervolgens reisde u naar Europa, waar u in Bulgarije en dan in Slovenie verbleef alvorens door te reizen naar België, waar u aankwam op 29 augustus 2017. U diende op 31 augustus 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban te worden gedood.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u op 17 mei 2017 volgende documenten neer: uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), een kopie van het taskara van uw vader, en een dreigbrief van de taliban, alsook de enveloppe waarmee deze documenten naar u werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet vooraleerst op gewezen worden dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens het interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. U verklaarde bij aankomst in België 16 jaar oud te zijn (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1 en DVZ, verklaring DVZ, p.4).

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 05 september 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u met zekerheid ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20,3 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Het spreekt immers voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben.

Er werd tevens vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Deh Bala in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Om te beginnen valt het op dat het pover gesteld is met uw kennis van de omgeving van het dorp waar u heel uw leven lang zou hebben gewoond (CGVS, p.5-6). U geeft een overzicht van de dorpen die rond het uwe liggen (CGVS, p.6) maar als er wordt gevraagd naar het naburige dorp Kot Wal, situeert u dit dorp ergens boven het districtscentrum (CGVS, p.6) en u noemt dit dorp niet op de route waarlangs u jarenlang naar het districtscentrum ging, om er in de madrassa les te volgen (CGVS, p.9). Volgens de OCHA-kaart ligt Kot Wal nochtans aan het begin van de weg naar het districtscentrum (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1), nog voor de kliniek van Haska Minah die volgens u naast het districtshuis te vinden is (CGVS, p.22). Een ander dorp, Kota Ge, plaatst u dan weer ten onrechte in de buurt van Gurgari (Gargari), Barlakhti (Bar Laghte) en Papin (Papen) (CGVS, p.6). Gevraagd naar welke dorpen er in de richting van bergen liggen beperkt u zich eerst tot de uitspraak dat uw dorp zelf in de bergen ligt (CGVS, p.6). Uw dorp ligt inderdaad aan de voet van een bergketen. Het is precies daarom eigenaardig dat u heel uw leven zou hebben doorgebracht daar, en er toch moeite mee heeft om spontaan voor de geest te halen dat uw district in het zuiden wordt begrensd door een gebergte en in het noorden uitmondt in de vlakte waar de stad Jalalabad ligt. Men zou net verwachten dat het u gemakkelijker is om u te oriënteren als u wordt gevraagd waar de bergtoppen zijn. Na enig aandringen beweert u dat de dorpen Katyan (Kateyan) en Chenai (Chena) hogerop in de bergen liggen (CGVS, p.6-7). In werkelijkheid liggen deze dorpen ten noorden van uw dorp, terwijl u geen enkel van de dorpen vermeldt die volgens de kaart ten zuiden, meer naar de bergen toe gelegen zijn. Dat u de naburige dorpen alleen op een abstracte manier kan situeren, en zelfs daarin fouten maakt, doet ernstig vermoeden dat u deze kennis heeft ingestudeerd. Hetzelfde doet zich voor met de aangrenzende districten. U kan deze allemaal met precisie opnoemen en uitleggen welke richting zij liggen, waarbij u als enige foutje de naam van het district Kot verandert naar Kotwal (CGVS, p.7), wat zoals gezegd een nabijgelegen dorp is. Opmerkelijk genoeg hebt u het dan plots ook over Spinghar, wat links van Pachieragam district zou liggen. Spinghar is geen district van de provincie Nangarhar maar de naam van de bergketen die uw district scheidt van Pakistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2 en 3)

en waarvan hierboven reeds is opgemerkt dat u die niet goed leek te weten liggen. U komt ook allerm minst doorleefd over als u verteld over de omgeving. Wanneer er wordt gevraagd wat u ziet als u in de richting kijkt van de dorpen die u noemt, verwijst u alleen naar een ander dorp, waar u zelf nog nooit bent geweest, en waarvan u vervolgens toegeeft dat u het niet kan zien liggen vanuit uw dorp, wat toch bizar is (CGVS, p.6). Bij een andere poging om u te doen beschrijven hoe het gebied tussen uw dorp en het districtscentrum eruit ziet, komt u niet verder dan dat er "niets speciaals" te zien is (CGVS, p.9). Ook wanneer het Commissariaatgeneraal u in weinig onzekere termen vraagt om een beeld te schetsen van hoe de omgeving er daar uitziet, komt u niet verder dan het opnoemen van de namen van dorpen die u zou passeren langs de weg (CGVS, p.9). Dat u er niet in slaagt om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw alledaagse leven doet verder afbreuk aan de overtuigingskracht van uw verklaringen.

U blijkt deze plaatsnamen ook niet te kunnen koppelen aan informatie over het menselijke milieu. U verklaart zelf tot de Elyaskhil te behoren binnen de Shinwari-stam (CGVS, p.7). U kent twee andere substammen van de Shinwari maar hebt geen enkel idee waar er andere Pashtun-stammen zouden wonen in Nangarhar, en kan er zelfs geen enkele bij naam noemen als u dat gevraagd wordt (CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat de andere grote Pashtun-stammen zoals de Mohmand en de Khogiani aanwezig zijn in de omringende districten die u hebt opgenoemd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4). Zelfs eender welk voorbeeld van machtige mensen uit Nangarhar die niet tot uw eigen stam behoren gaat uw kennis te boven (CGVS, p.7). Gezien het belang van familiebanden en stamverwantschap voor de identiteit van de Pashtun, doet deze lacune in uw kennis de wenkbrauwen fronsen. U weet niet eens of de districtschef van Deh Bala tot de Shinwari behoort (CGVS, p.22), terwijl daar volgens u alleen Shinwari wonen (CGVS, p.7). Van de andere grote takken binnen de Shinwari, met name de Sepai en de Alisherkhil (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5), hebt u ook nog nooit gehoord (CGVS, p.7). Dat verbaast des te meer omdat deze in uw provincie jarenlang op voet van oorlog hebben geleefd, en zelfs de president zich in deze twist heeft gemoeid (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6).

Hoewel de veiligheidssituatie in Deh Bala heikel is, blijkt u ook niet in staat om hier meer over te vertellen. U verwijst in het algemeen naar maliks die door de taliban zijn vermoord en noemt een legerofficier die eveneens slachtoffer werd van een moordaanslag (CGVS, p.17-18), hetgeen het Commissariaat-generaal kan bevestigen noch ontkennen bij gebrek aan informatie. U vertelt ook over de districtschef Sawad Khan, die door de taliban is doodgeschoten (CGVS, p.17). Niet alleen kan het Commissariaat-generaal geen enkele informatie terugvinden over een moordaanslag op een districtschef van Deh Bala, er blijkt ook geen enkele verwijzing te zijn naar een Sawad Khan die ooit districtschef is geweest daar, waardoor de nodige twijfels rijzen bij deze uitspraak. Volgens u is de huidige districtschef al lang Hassan Otmanzai (CGVS, p.22) en werd die functie voordien waargenomen door Izraullah (CGVS, p.24), waardoor het in elk geval niet om een recent incident gaat. U vertelt ook over een bomaanslag van de taliban op een trouwfeest in Uguz (CGVS, p.17). Opnieuw kan het Commissariaat-generaal deze gebeurtenis bevestigen noch ontkennen. Het dient echter te worden opgemerkt dat u iets later in het gehoor verwijst naar een luchtaanval op een trouwfeest in Uguz, maar deze keer zegt u dat de Amerikanen voor deze ontploffingen verantwoordelijk waren (CGVS, p.23). De Amerikanen hebben inderdaad in 2008 in Deh Bala een trouwstoet gebombardeerd met tientallen burgerslachtoffers tot gevolg (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7). Dat is ook geen recente gebeurtenis en bovendien is het hoogst opmerkelijk dat een incident van 10 jaar geleden de enige luchtaanval is waarvan u weet hebt (CGVS, p.23). De realiteit is dat er in Deh Bala vaak luchtaanvallen en drone strikes worden uitgevoerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8, 9, 10 en 12). U bent daar ook mee geconfronteerd en verwijst dan alleen naar bombardementen op dezelfde plaatsen die u eerder had vernoemd. Toen had u het echter over bombardementen die de taliban zouden hebben uitgevoerd als ze vechten tegen de overheid (CGVS, p.23). Daarmee haalt u dus weer de taliban en de regeringsgetrouwe troepen door elkaar. Het valt nauwelijks ernstig te nemen dat u volledig ontgaan zou zijn dat er in uw regio voortdurend vanuit de lucht wordt gebombardeerd. Dit verbaast des te meer omdat u uw namiddagen doorbracht in het districtscentrum (CGVS, p.12-13), af en toe naar de bazaar ging daar (CGVS, p.6,18), in de moskee ging bidden (CGVS, p.24) en uw vader thuis naar de radio luisterde waarvan u zelf ook vertrouwd bent met de plaatselijke zenders (CGVS, p.24). Er waren dus diverse manieren waardoor u op de hoogte kon blijven van de veiligheidssituatie. Van iemand die in een conflictgebied leeft kan redelijkerwijs verwacht worden dat die zich daarover informeert. Dat u niet met mensen ging zitten praten omdat u jonger bent (CGVS, p.24) kan in het licht van u werkelijke leeftijd bezwaarlijk als voldoende uitleg worden beschouwd, a fortiori omdat jullie thuis het nieuws konden volgen om te weten of het überhaupt veilig was om naar het districtscentrum te vertrekken op een bepaalde dag.

Bijgevolg valt ook moeilijk te begrijpen dat u geheel onwetend blijkt (CGVS, p.18) over de aanval op het districtscentrum van Deh Bala, die de politiechef en verschillende van zijn mannen fataal werd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). U komt dan wel op de proppen met de naam van de politiechef, Shah Mahmoud, en zegt iets te hebben opgevangen over de aanval waar het Commissariaatgeneraal naar verwijst, maar geeft u toe dat u niet precies weet wat er gebeurd is (CGVS, p.18). U kan behalve zijn naam ook helemaal niets over deze persoon vertellen (CGVS, p.24). Volgens één bron werd de politiechef zelfs onthoofd tijdens deze confrontatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13), een gerucht dat zich toch zou verspreiden in de omgeving. Ook andere prominenten uit uw district kent u niet: Aimal, een talibancommandant die de scholen in uw district liet sluiten omdat zijn broer Abdul Khaliq door de overheid was gearresteerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), is u niet bekend. Overigens liet Aimal ook het leven in een drone strike, wat er nogmaals op wijst dat deze in Deh Bala wel vaker voorkomen. U verklaart dat ene Abdul Khaliq uit Deh Bala een machtige talibanleider is, hoewel u verder niet veel over hem kan vertellen (CGVS, p.18,21). Hij zou twee broers hebben, waarvan er een Juma Gul heet (CGVS, p.22). Dat een commandant met dezelfde naam zich afscheurde van de taliban en vervolgens een groot deel van uw district onder controle van Daesh (Islamitische Staat) bracht (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11), blijkt u niet te weten: u zegt dat Qari Anif de leider van Daesh is (CGVS, p.18), een naam die niet teruggevonden kon worden. De naam Saad Emirati, die mee aan het hoofd van Daesh stond in Deh Bala (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12), doet bij u ook geen belletje rinkelen (CGVS, p.22). Hoewel er in uw district hevig werd gevochten tussen taliban en Daesh, hebt u trouwens niet spontaan melding gemaakt van deze laatste groepering. Op de plotse komst van Daesh naar uw district kan u weinig licht werpen: "Er was wel sprake van Daesh maar wij hebben daar geen problemen mee." (CGVS, p.18). U plaatst hen in dezelfde dorpen als de taliban (CGVS, p.18), wat kan kloppen aangezien hierboven reeds is vermeld dat hun leider een ex-commandant van de taliban is. Toch kan u niet zeggen waar de uitvalsbasis van Daesh in uw streek was, net zomin als u kan beschrijven waar het zwaartepunt van de talibanaanwezigheid is (CGVS, p.24). Omdat u zeer vaag blijft in uw verklaringen, dringt het Commissariaatgeneraal aan op meer details van de opkomst van Daesh in uw regio, zoals waar zij plots vandaan kwamen. U verklaart dan dat Daesh 4 à 5 jaar geleden zou zijn opgedoken, dat zij overal aanwezig zijn en dat het moeilijk is om onderscheid te maken tussen de taliban en Daesh (CGVS, p.19). Aangezien u zelf vertelt dat Daesh "nog erger zijn dan de anderen" in de zin dat ze mensen mishandelen en vermoorden, en dat ze actief worden bestreden door de taliban (CGVS, p.18,19) is het vreemd dat u niet beter zou volgen over welk gebied welke vlag wappert. De dorpen Papeen en Gurguri waren blijkbaar het zenuwcentrum van Daesh in uw district, en ze kondigen hun aanwezigheid aan met zwarte vlaggen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13), om zich te onderscheiden van de taliban en Afghaanse staat. Dat u dus niet beter op de hoogte bent van de volatiele veiligheidstoestand in uw regio is zeer opvallend. Over de gevechten in de regio kan u kennelijk ook niet meer informatie geven dat deze soms plaatsvonden in enkele dorpen die u bij naam noemt, en dat de gevechten na een tijdje weer ophielden (CGVS, p.18,24). U ontkent dan ook dat mensen uit uw regio op de vlucht slaan: niemand doet dat, maar mensen die geld hebben gaan wel in de stad wonen (CGVS, p.19). Volgens u reageren mensen door binnen te blijven als er wordt gevochten en duren de gevechten nooit lang (CGVS, p.19). In werkelijkheid maakte UNHCR al in de zomer van 2015 melding van een aanzwellende stroom vluchtelingen uit uw district en de aangrenzende districten vanwege het aanhoudende geweld (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.14).

De naam Mangal Bagh, leider van de gewapende groep Lashkar-e Islam, herkent u ook niet (CGVS, p.19). Hij heeft zelf nochtans gevochten in Nangarhar en zijn mannen waren ook in Deh Bala actief (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.16 en 17). Ook de naam Qambarkhel zegt u niets (CGVS, p.21): deze hoge ambtenaar uit uw district werd enkele jaren voor uw vertrek door de taliban vermoord nabij Kot Wal, een dorp dat zoals eerder gezegd dicht bij het districtscentrum ligt waar u vaak kwam (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.18). Dat er ook sprake is van een rebellenleider genaamd Zakir Qambarkhel wekt trouwens de indruk dat deze stam ook aanwezig is in uw district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.17). U beweert dat de districtschef van uw district Hassan Otmanzai was en dat hij reeds lang deze functie bekleedde (CGVS, p.22). Bij gebrek aan informatie kan het Commissariaatgeneraal dit bevestigen noch ontkennen. Er zijn inderdaad bronnen die spreken over Izrarullah als districtschef, de man die volgens u zijn voorganger was (CGVS, p.24). Het dient in elk geval opgemerkt te worden dat u zegt niet eens te weten van waar de districtschef afkomstig was, wat vreemd is voor iemand die volgens u al lang een prominente figuur is in uw district.

Dat u zelfs in het geheel niets kan vertellen over wat de mensen in uw gemeenschap bezig hield in de weken en maanden voordat u het land hebt verlaten (CGVS, p.24), is bijzonder vreemd gezien de opeenvolging van gebeurtenissen in uw district.

Dat u niet vertrouwd bent met wat er zich afspeelde in het district Deh Bala blijkt trouwens ook uit uw bewering dat u geen enkel voorbeeld van reconstructieprojecten kan bedenken, omdat u nooit iets dergelijks hebt gezien in de bergen (CGVS, p.23). Om te beginnen ging u sedert uw kindertijd naar de madrassa in het districtcentrum, waar diverse wegenwerken zijn uitgevoerd enkele jaren voor uw vertrek (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.19). Bovendien zijn er in dezelfde periode dammen aangelegd in Deh Bala. Volgens de opgegeven coördinaten is dit reconstructieproject uitgevoerd vlakbij uw dorp, Tangay (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.20). Zoiets zou in een landbouwgemeenschap niet onopgemerkt voorbij gaan, iets wat ook geldt voor de gelijkaardige, wijdverbreide werken die in het voorjaar van 2014 zijn uitgevoerd in het district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.21).

Verder moet ook aangestipt worden dat uit het administratief dossier blijkt dat u bij de preregistratie en uw eigenlijke asielaanvraag bij DVZ telkens een geboortedatum hebt opgegeven in de Westerse kalender, en geen gebruik hebt gemaakt van de Afghaanse kalender. Voor iemand die in Afghanistan alleen religieus onderricht heeft genoten is het toch eigenaardig om een tijdsaanduiding te hanteren die vreemd is aan de Afghaanse cultuur, en die u tijdens het gehoor op het CGVS vlot leek te kunnen hanteren (CGVS, p.5). Als u wordt gevraagd naar het ogenblik van vertrek, schiet deze kennis echter tekort en kan u geen informatie geven. U zegt dit vergeten te zijn (CGVS, p.14). Dat u als volwassen man ongeveer een jaar onderweg bent geweest en op 31 augustus 2017 in België bescherming hebt gevraagd, en zou vergeten zijn wanneer deze ingrijpende gebeurtenissen zich hebben afgespeeld (CGVS, p.14), is weinig aannemelijk. Aangezien u beweert van kindsaf naar de madrassa, een religieuze school te zijn geweest (CGVS, p.9) en een praktiserende soennitische moslim te zijn (CGVS, p.8,15) werd u gevraagd om uw vertrek te plaatsen tegenover de belangrijkste islamitische feestdagen. Vreemd genoeg kan u niet zeggen welk het laatste feest was dat u in familiekring hebt gevierd voor u bent vertrokken (CGVS, p.14-15). U herhaalt nogmaals dat deze gebeurtenissen zo lang geleden waren dat u dit bent vergeten bent. U kan enkel zeggen dat u bent vertrokken in het walnotenseizoen (CGVS, p.15). Het is zeer vreemd dat een volwassen man die studeerde om qari (schriftgeleerde) te worden zoveel moeite heeft om zich religieuze ankerpunten voor de geest te halen. Overigens moest u verschillende keren gevraagd worden waarom u zich jarenlang aan deze studies hebt gewijd. U hebt het eerst over het hiernamaals (CGVS, p.9) en beperkt zich dan tot de uitleg dat uw ouders wilden dat u qari zou worden (CGVS, p.10). U erkent dat dit aanzienlijke financiële inspanningen vergde van uw ouders (CGVS, p.25) waardoor het verbaast dat u aanvankelijk geen idee leek te hebben waarom uw ouders deze investering deden. Dat u ook niet weet hoeveel de smokkelaar vroeg om u naar Europa te brengen en hoe uw familie dat geld bijeen bracht (CGVS, p.25) wekt ook verbazing, vooral aangezien u nog contact hebt gehad met uw familie na uw vertrek (CGVS, p.4,13,20). Behalve studeren in de madrassa zouden uw bezigheden bestaan hebben uit werken op het land samen met uw vader, en spelen (CGVS, p.10). Hoewel uw vader onder andere papavers verbouwde, een lucratieve teelt die in uw streek veel voorkomt, hebt u geen enkel idee hoe men papaver moet oogsten. U wijt dat aan het feit dat u zelf dat niet moest doen (CGVS, p.10). Het is evenwel weinig geloofwaardig dat u een heel leven hebt doorgebracht in een landbouwgebied in Afghanistan waar zelfs uw eigen vader, die u zegt geholpen te hebben bij zijn werk, papaver teelde, en niet eens per toeval te weten zou komen hoe dit in zijn werk gaat. Een laatste punt dat verdient om aangestipt te worden is dat u weet dat de taliban papaverteelt toelaten en dat de overheid het verbiedt (CGVS, p.11). U laat daarbij onvermeld dat Daesh niet alleen deze teelt verbiedt, maar dit verbod ook afdwingt door papavervelden in Deh Bala te vernietigen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.15), een opvallende omissie voor iemand wiens vader zelf geld verdiende met dat gewas (CGVS, p.10) in een door Daesh gedomineerd district. Het gezinsinkomen werd dus bedreigd indien Daesh zich zou uitbreiden naar uw dorp. Al deze vaststellingen samen maken dat er ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde profiel en levensomstandigheden in Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 17 april 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er ernstige redenen tot twijfel is over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd ook uitgelegd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bent op diverse punten in uw persoonlijk onderhoud gewezen op uw medewerkingsplicht, de noodzaak om een goed zicht te geven op alle eerdere verblijfplaatsen en het belang van waarachtige verklaringen (CGVS, p.2,18-19,21,23). U blijft echter volharden in uw verklaringen dat u nooit elders hebt gewoond dan in uw dorp in Deh Bala district.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen,

elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve dient ook nog te worden opgemerkt dat uw neef, H.S. (CG-nummer (...) en OV-nummer (...)), zich op dezelfde feiten beroept en samen met u naar België is gereisd, en dat ook hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming wordt geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3,48/4,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- De beoordelingsfout

- De algemene zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over “[h]et bepalen van de nationaliteit en regio van herkomst (Zie arresten van Uw Raad, 45.395, 45.396 en 45. 397 van 24 juni 2010 en arrest 51.460 van 23 november 2010).” Verzoeker voert aan dat hem de kans moet worden geboden om middels zijn verklaringen zijn verblijf aan te tonen en dat een redelijke afweging dient te gebeuren van de kennis van verzoeker, rekening houdende met diens profiel.

Vervolgens gaat hij in op “de verklaringen van verzoeker en de verwachtingen van het CGVS”. Hij licht hierbij toe als volgt:

“Het CGVS meent dat de geografische kennis van verzoeker ingestudeerd lijkt te zijn.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat het CGVS slechts een oppervlakkige ondervraging heeft gedaan van verzoeker, en hem gevraagd de grote dorpen in de omgeving van zijn dorp te situeren. Hij benoemt inderdaad de grootste dorpen en stelt correct dat het Kota Ge niet in de richting van het district is.

Na Gurgari is er inderdaad Papin.

Kot Wal ligt inderdaad dicht bij het district centrum, en is hoger gelegen.

Verzoeker heeft niet gesteld dat Kota Ge in de buurt van Papin en Gurgari gelegen is, maar dat Kota Ge in de richting van Papin en Gurgura is gelegen. Hiermee bedoeld hij dat men via Kota Ge moet gaan om in Papin en Gurgura aan te komen. Kota Ge is dus op de weg naar Papin en Gurgura.

Zoals blijkt uit de kaart die verwerende partij aan het dossier heeft bijgevoegd (stuk 20) ligt Tangi niet aan de voet van een berg maar in een vallei. Verzoeker kan dus worden gevolgd wanneer hij zegt dat de bergen in alle richtingen zijn. De vraag om de dorpen te noemen wanneer men verder in de bergen gaat is dus onduidelijk en men mag niet verwachten dat verzoeker noodzakelijk de dorpen geeft die in het zuiden zijn gesitueerd wanneer men de vraag stelt om dorpen te benoemen die verder in de bergen zijn. Daarnaast weet verzoeker heel duidelijk dat er een dorp is die Kota Ge wordt genoemd aangezien hij dit dorp ook vernoemt.

Voor het overige noemt verzoeker correct de nabije districten en omliggende plaatsen.

De geografische kennis van verzoeker is dus wel aangetoond en blijkt niet ingestudeerd te zijn. Dat deze kennis niet academisch is en niet exhaustief doet geen afbreuk aan het feit dat hij wel degelijk een doorleefde kennis heeft.

Het feit dat verzoeker niet alle stammen kent maar enkel de stammen die hij in zijn dagelijks leven tegenkomt is geen voldoende redenen om zijn herkomst en recent verblijf in vraag te stellen.

Immers moet men rekening houden met het profiel van verzoeker die uit een landbouwers-familie komt en enkel naar de madrassa is gegaan. De situatie in de omliggende districten wordt hij niet geacht te kennen. Zijn onwetendheden in dit verband toont aan dat de informatie die hij wel kon geven doorleefd is en niet ingestudeerd.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt in zijn beslissing kon verzoeker wel verschillende incidenten vermelden. Het feit dat deze incidenten niet kunnen worden nagegaan door het CGVS laat echter niet toe om te besluiten dat deze incidenten niet hebben plaatsgevonden.

Wanneer hij over een specifiek incident ondervraagd werd heeft verzoeker spontaan kunnen vragen of de PO het had over het incident met Shah Mahmoud, de politiehoofd die door DAESH vermoord werd. Hij heeft dus wel een doorleefde kennis ervan en kent dus wel de actualiteit van zijn district en de belangrijke figuren ervan.

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt in haar beslissing blijkt dat verzoekende partij wel vertrouwd is met de Afghaanse kalender, aangezien hij weet in welk jaar men is op het moment van het persoonlijk onderhoud, dat het pas Nawruz is geweest en kan de maanden van de kalender aan de seizoenen linken. Zijn onwetendheden op het niveau van landbouw kan worden uitgelegd om verschillende redenen: zijn familie is geen eigenaar van gronde, maar zijn vader werkt in dienst van andere personen, op hun gronden. Verzoeker zelf heeft nooit of zelden aan landbouw gedaan maar studeerde in de madrassa.

Het CGVS moet een afweging doen tussen al de correcte en doorleefde informatie die verzoeker wel kon geven de onwetendheden die hij zou vertoond hebben, rekening houdende met het profiel van verzoekende partij.

Samengevat, blijkt het CGVS geen enkele rekening gehouden te hebben met de precieze en doorleefde kennis dat verzoeker vertoonde van zijn onmiddellijke leefomgeving. Door enkel te focussen op enkele onwetendheden van verzoeker zonder een afweging te maken met de doorleefde kennis die hij wel vertoonde maakt het CGVS een onredelijke appreciatie. Niemand kan alles weten en onwetendheden zullen bij iedereen voorkomen, zelfs de meest geschoolde persoon. Zij kunnen niet in abstracto als doorslaggevend beschouwd worden zonder de doorleefde kennis die vertoond werd in overweging te nemen.

Uit de door verzoeker vertoonde kennis blijkt dat hij wel in het district Deh Bala woonachtig was. Op zijn minst dient de subsidiaire bescherming toegekend zijn omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker (zie hieronder)".

Verzoeker meent verder dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Hij verwijst naar zijn uiteenzetting waaruit blijkt dat hij weldegelijk recent verbleven heeft in zijn regio van herkomst en meent dat op basis van zijn verklaringen dient te worden besloten dat hij "wel doorleefde informatie kon meedelen waardoor zijn relaas geloofwaardig is".

Verzoeker meent tevens dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, gelet op het feit dat hij zijn recente herkomst uit Deh Bala aannemelijk maakt. Hij verwijst hierbij naar de veiligheidssituatie in zijn district, dat zich onder de invloedssfeer van de taliban en daesh bevindt. Hij verwijst verder naar rechtspraak van de Raad waaruit volgens hem blijkt dat twijfels over de recente herkomst van verzoeker de instanties niet ontslaat van de verplichting om zijn nood aan subsidiaire bescherming te onderzoeken (RvV 28 juni 2018, nr. 206 172). Verzoeker meent verder dat, gezien zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zijn nood aan subsidiaire bescherming ten aanzien van Afghanistan dient te worden onderzocht en desgevallend een intern vestigingsalternatief dient te worden aangeduid. Hij meent dat hij bij een eventuele terugkeer via Kabul Afghanistan zal moeten betreden omdat zij als enige stad over een internationale luchthaven beschikt, en verwijst hierbij naar de UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 waaruit volgens hem blijkt dat geen intern vestigingsalternatief beschikbaar is in Kabul.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een theoretische uiteenzetting over de bepaling van de nationaliteit en regio van herkomst laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en volhardt dat hij een toereikende geografische en sociopolitieke kennis bezit van zijn regio, rekening houdende met zijn profiel. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers (i) geografische kennis over zijn leefomgeving en de dorpen rondom zijn dorp en zijn sociopolitieke kennis over (ii) Pashtun-stammen, (iii) recente veiligheidsincidenten, (iv) prominente figuren, (v) daesh, (vi) vluchtelingenstromen, (vii) reconstructieprojecten en (viii) de papaverteelt in zijn regio van herkomst enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt of niet kan getoetst worden aan objectieve informatie. Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker vage en onwetende verklaringen aflegt over (ix) het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan, (x) de redenen waarom hij voor *qari* studeerde en (xii) hoe zijn vlucht uit Afghanistan werd bekostigd.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers verweer in het verzoekschrift de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers geografische kennis van zijn leefomgeving niet kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij aanvoert dat hij slechts oppervlakkig werd bevraagd over zijn geografische kennis, gezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitgebreid werd ondervraagd over zijn leefomgeving en de dorpen rondom zijn dorp (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 6-7, 9), doch uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dat zijn geografische kennis van zijn omgeving niet overeenstemt met de objectieve landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier.

Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat het dorp Kotwal hoger ligt dan het districtscentrum stemt immers niet overeen met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1) waaruit genoegzaam blijkt dat het dorp Kotwal op de weg ligt van verzoekers dorp Tangay naar het districtscentrum. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zou verklaren dat het dorp Kotwal boven het districtscentrum ligt en dit dorp niet zou noemen bij de dorpen die hij moet voorbijkomen op weg van zijn dorp naar het districtscentrum, hoewel hij verklaarde dat hij naar het districtscentrum moest om naar de madrassa te gaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 6 en 9).

Verzoeker kan verder gevolgd worden dat hij niet verklaarde dat het dorp Kota Ge in de buurt van de dorpen Gurgari en Papen ligt, doch de Raad merkt op dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift dat Kota Ge in de richting van deze laatstgenoemde dorpen ligt (*Ibid.*, p. 6) andermaal strijdig is met de in het administratief dossier beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1). Hieruit blijkt immers dat het dorp Kota Ge ten zuiden van verzoekers dorp Tangay ligt, terwijl de dorpen Gurgari en Papen in de richting van het noordoosten liggen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zou verklaren dat deze dorpen in dezelfde richting liggen.

Waar verzoeker verder aanvoert dat zijn dorp gelegen is in een vallei, merkt de Raad op dat uit de beschikbare landeninformatie genoegzaam blijkt dat de bergen zich voornamelijk bevinden ten zuiden van verzoekers dorp. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift beweert, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dorpen ten zuiden van zijn eigen dorp Tangay zou opsommen wanneer hem gevraagd wordt naar dorpen die in de bergen liggen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zou verklaren dat de dorpen Chena en Kateyan zich in de bergen bevinden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 6-7), terwijl uit de beschikbare landeninformatie genoegzaam blijkt dat deze zich ten noorden van verzoekers dorp op een gelijkaardige hoogte bevinden (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1 en 20).

Verzoeker voert verder aan dat hij verschillende dorpen en districten kon opnoemen in zijn leefomgeving en betwist de motivering in de bestreden beslissing dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn. De Raad is echter van oordeel dat uit de motivering van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat zijn verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen, daar het niet aannemelijk is dat verzoeker wel louter theoretische kennis kan vermelden over zijn regio van herkomst, doch er niet in slaagt deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld.

Verzoekers verwijzing naar zijn profiel van landbouwerszoon die enkel religieuze studies volgde, biedt bovendien geen afdoende verklaring voor zijn ontoereikende kennis over de stammen in zijn regio van herkomst. Gelet op het belang van het stamverwantschap in Afghanistan kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de stammen die in zijn regio van

herkomst leven. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dit echter niet het geval, hetgeen dan ook verder afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn herkomst.

Het verweer in het verzoekschrift dat de loutere vaststelling dat de door verzoeker genoemde veiligheidsincidenten niet kunnen worden nagegaan aan de hand van objectieve informatie, niet volstaat om aan te tonen dat deze incidenten niet hebben plaatsgevonden, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker er niet in slaagt om een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van de veiligheidssituatie in zijn regio weer te geven. Verzoeker kan gevolgd worden dat hij spontaan de naam Shah Mahmoud noemde wanneer hem gevraagd wordt naar een aanval op de politiechef, doch hij gaat hiermee voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat hij geen verdere informatie zou kunnen geven over deze persoon of dit incident. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat hij over een voldoende kennis beschikt over de veiligheidsincidenten en prominente figuren in zijn regio.

Waar verzoeker er verder in zijn verzoekschrift op wijst dat, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing zou beweren, uit zijn verklaringen blijkt dat hij wel degelijk vertrouwd is met de Afghaanse kalender, merkt de Raad op dat verzoeker uitgaat van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. Hierin wordt immers eveneens vastgesteld dat uit zijn verklaringen kan blijken dat verzoeker vertrouwd is met de Afghaanse kalender, doch dat het omwille van deze vaststelling niet aannemelijk is dat verzoeker zijn eigen geboortedatum noch de datum van zijn vertrek enigszins in de Afghaanse kalender kan situeren. De Raad is van oordeel dat hieruit blijkt dat verzoeker zijn leeftijd en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan moedwillig probeert te verbergen voor de instanties belast met het onderzoek aan internationale bescherming, hetgeen afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat zijn vader zelf geen gronden bezat en dat hij bijna nooit hielp met de landbouwactiviteiten biedt geen afdoende verklaring voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot de landbouwactiviteiten in zijn onmiddellijke leefomgeving. De Raad merkt hierbij vooreerst op dat verzoeker verklaarde dat hij zijn vader soms hielp met zijn landbouwactiviteiten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 10). Van verzoeker, als landbouwerszoon die opgroeide in een landbouwgemeenschap in Afghanistan, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de landbouwactiviteiten in zijn regio, temeer indien deze vragen betrekking hebben op zijn eigen leefwereld, gelet op zijn verklaringen dat zijn vader papaver teelde (*Ibid.*). Verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot de papaverteelt en de groeperingen die deze teelt controleren, doet dan ook afbreuk aan verzoekers profiel van landbouwerszoon die afkomstig is uit een rurale regio in Afghanistan.

In zoverre verzoeker de vaststellingen van de commissaris-generaal over zijn kennis tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van landbouwerszoon die enkel religieuze studies volgde, merkt de Raad op dat ook van een persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Van verzoeker, die verklaarde zijn hele leven in Deh Bala gewoond te hebben tot zijn vlucht uit Afghanistan in 2016 (DVZ-verklaring, stuk 17, p. 4 en 10), kan de kennis worden verwacht waaruit blijkt dat hij zijn hele leven in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft. Verzoeker kan gevolgd worden dat niet van hem kan worden verwacht dat hij een volledige kennis heeft van alle geografische en sociopolitieke aspecten in verband met zijn regio van herkomst, dan kan van verzoeker wel worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving, in overeenstemming met de beschikbare landeninformatie. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat verzoekers geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis ontoereikend is, zodat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Deh Bala.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Om te beginnen valt het op dat het pover gesteld is met uw kennis van de omgeving van het dorp waar u heel uw leven lang zou hebben gewoond (CGVS, p.5-6).

U geeft een overzicht van de dorpen die rond het uwe liggen (CGVS, p.6) maar als er wordt gevraagd naar het naburige dorp Kot Wal, situeert u dit dorp ergens boven het districtscentrum (CGVS, p.6) en u noemt dit dorp niet op de route waarlangs u jarenlang naar het districtscentrum ging, om er in de madrassa's te volgen (CGVS, p.9). Volgens de OCHA-kaart ligt Kot Wal nochtans aan het begin van de weg naar het districtscentrum (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1), nog voor de kliniek van Haska Minah die volgens u naast het districtshuis te vinden is (CGVS, p.22). Een ander dorp, Kota Ge, plaatst u dan weer ten onrechte in de buurt van Gurgari (Gargari), Barlakhti (Bar Laghte) en Papin (Papen) (CGVS, p.6). Gevraagd naar welke dorpen er in de richting van bergen liggen beperkt u zich eerst tot de uitspraak dat uw dorp zelf in de bergen ligt (CGVS, p.6). Uw dorp ligt inderdaad aan de voet van een bergketen. Het is precies daarom eigenaardig dat u heel uw leven zou hebben doorgebracht daar, en er toch moeite mee heeft om spontaan voor de geest te halen dat uw district in het zuiden wordt begrensd door een gebergte en in het noorden uitmondt in de vlakte waar de stad Jalalabad ligt. Men zou net verwachten dat het u gemakkelijker is om u te oriënteren als u wordt gevraagd waar de bergtoppen zijn. Na enig aandringen beweert u dat de dorpen Katyan (Kateyan) en Chenai (Chena) hogerop in de bergen liggen (CGVS, p.6-7). In werkelijkheid liggen deze dorpen ten noorden van uw dorp, terwijl u geen enkel van de dorpen vermeldt die volgens de kaart ten zuiden, meer naar de bergen toe gelegen zijn. Dat u de naburige dorpen alleen op een abstracte manier kan situeren, en zelfs daarin fouten maakt, doet ernstig vermoeden dat u deze kennis heeft ingestudeerd. Hetzelfde doet zich voor met de aangrenzende districten. U kan deze allemaal met precisie opnoemen en uitleggen welke richting zij liggen, waarbij u als enige foutje de naam van het district Kot verandert naar Kotwal (CGVS, p.7), wat zoals gezegd een nabijgelegen dorp is. Opmerkelijk genoeg hebt u het dan plots ook over Spinghar, wat links van Pachieragam district zou liggen. Spinghar is geen district van de provincie Nangarhar maar de naam van de bergketen die uw district scheidt van Pakistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2 en 3) en waarvan hierboven reeds is opgemerkt dat u die niet goed leek te weten liggen. U komt ook allerminst doorleefd over als u verteld over de omgeving. Wanneer er wordt gevraagd wat u ziet als u in de richting kijkt van de dorpen die u noemt, verwijst u alleen naar een ander dorp, waar u zelf nog nooit bent geweest, en waarvan u vervolgens toegeeft dat u het niet kan zien liggen vanuit uw dorp, wat toch bizar is (CGVS, p.6). Bij een andere poging om u te doen beschrijven hoe het gebied tussen uw dorp en het districtscentrum eruit ziet, komt u niet verder dan dat er "niets speciaals" te zien is (CGVS, p.9). Ook wanneer het Commissariaatgeneraal u in weinig onzekere termen vraagt om een beeld te schetsen van hoe de omgeving er daar uitziet, komt u niet verder dan het opnoemen van de namen van dorpen die u zou passeren langs de weg (CGVS, p.9). Dat u er niet in slaagt om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw alledaagse leven doet verder afbreuk aan de overtuigingskracht van uw verklaringen.

U blijkt deze plaatsnamen ook niet te kunnen koppelen aan informatie over het menselijke milieu. U verklaart zelf tot de Elyaskhil te behoren binnen de Shinwari-stam (CGVS, p.7). U kent twee andere substammen van de Shinwari maar hebt geen enkel idee waar er andere Pashtun-stammen zouden wonen in Nangarhar, en kan er zelfs geen enkele bij naam noemen als u dat gevraagd wordt (CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat de andere grote Pashtun-stammen zoals de Mohmand en de Khogiani aanwezig zijn in de omringende districten die u hebt opgenoemd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4). Zelfs eender welk voorbeeld van machtige mensen uit Nangarhar die niet tot uw eigen stam behoren gaat uw kennis te boven (CGVS, p.7). Gezien het belang van familiebanden en stamverwantschap voor de identiteit van de Pashtun, doet deze lacune in uw kennis de wenkbrauwen fronsen. U weet niet eens of de districtschef van Deh Bala tot de Shinwari behoort (CGVS, p.22), terwijl daar volgens u alleen Shinwari wonen (CGVS, p.7). Van de andere grote takken binnen de Shinwari, met name de Sepai en de Alisherkhil (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5), hebt u ook nog nooit gehoord (CGVS, p.7). Dat verbaast des te meer omdat deze in uw provincie jarenlang op voet van oorlog hebben geleefd, en zelfs de president zich in deze twist heeft gemoeid (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6).

Hoewel de veiligheidssituatie in Deh Bala heikel is, blijkt u ook niet in staat om hier meer over te vertellen. U verwijst in het algemeen naar maliks die door de taliban zijn vermoord en noemt een legerofficier die eveneens slachtoffer werd van een moordaanslag (CGVS, p.17-18), hetgeen het Commissariaat-generaal kan bevestigen noch ontkennen bij gebrek aan informatie. U vertelt ook over de districtschef Sawad Khan, die door de taliban is doodgeschoten (CGVS, p.17). Niet alleen kan het Commissariaat-generaal geen enkele informatie terugvinden over een moordaanslag op een districtschef van Deh Bala, er blijkt ook geen enkele verwijzing te zijn naar een Sawad Khan die ooit districtschef is geweest daar, waardoor de nodige twijfels rijzen bij deze uitspraak.

Volgens u is de huidige districtschef al lang Hassan Otmanzai (CGVS, p.22) en werd die functie voordien waargenomen door Izraullah (CGVS, p.24), waardoor het in elk geval niet om een recent incident gaat. U vertelt ook over een bomaanslag van de taliban op een trouwfeest in Uguz (CGVS, p.17). Opnieuw kan het Commissariaat-generaal deze gebeurtenis bevestigen noch ontkennen. Het dient echter te worden opgemerkt dat u iets later in het gehoor verwijst naar een luchtaanval op een trouwfeest in Uguz, maar deze keer zegt u dat de Amerikanen voor deze ontploffingen verantwoordelijk waren (CGVS, p.23). De Amerikanen hebben inderdaad in 2008 in Deh Bala een trouwstoet gebombardeerd met tientallen burgerslachtoffers tot gevolg (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7). Dat is ook geen recente gebeurtenis en bovendien is het hoogst opmerkelijk dat een incident van 10 jaar geleden de enige luchtaanval is waarvan u weet hebt (CGVS, p.23). De realiteit is dat er in Deh Bala vaak luchtaanvallen en drone strikes worden uitgevoerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8, 9, 10 en 12). U bent daar ook mee geconfronteerd en verwijst dan alleen naar bombardementen op dezelfde plaatsen die u eerder had vernoemd. Toen had u het echter over bombardementen die de taliban zouden hebben uitgevoerd als ze vechten tegen de overheid (CGVS, p.23). Daarmee haalt u dus weer de taliban en de regeringsgetrouwe troepen door elkaar. Het valt nauwelijks ernstig te nemen dat u volledig ontgaan zou zijn dat er in uw regio voortdurend vanuit de lucht wordt gebombardeerd. Dit verbaast des te meer omdat u uw namiddagen doorbracht in het districtscentrum (CGVS, p.12-13), af en toe naar de bazaar ging daar (CGVS, p.6,18), in de moskee ging bidden (CGVS, p.24) en uw vader thuis naar de radio luisterde waarvan u zelf ook vertrouwd bent met de plaatselijke zenders (CGVS, p.24). Er waren dus diverse manieren waardoor u op de hoogte kon blijven van de veiligheidssituatie. Van iemand die in een conflictgebied leeft kan redelijkerwijs verwacht worden dat die zich daarover informeert. Dat u niet met mensen ging zitten praten omdat u jonger bent (CGVS, p.24) kan in het licht van u werkelijke leeftijd bezwaarlijk als voldoende uitleg worden beschouwd, a fortiori omdat jullie thuis het nieuws konden volgen om te weten of het überhaupt veilig was om naar het districtscentrum te vertrekken op een bepaalde dag.

Bijgevolg valt ook moeilijk te begrijpen dat u geheel onwetend blijkt (CGVS, p.18) over de aanval op het districtscentrum van Deh Bala, die de politiechef en verschillende van zijn mannen fataal werd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). U komt dan wel op de propfen met de naam van de politiechef, Shah Mahmoud, en zegt iets te hebben opgevangen over de aanval waar het Commissariaat-generaal naar verwijst, maar geeft u toe dat u niet precies weet wat er gebeurd is (CGVS, p.18). U kan behalve zijn naam ook helemaal niets over deze persoon vertellen (CGVS, p.24). Volgens één bron werd de politiechef zelfs onthoofd tijdens deze confrontatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13), een gerucht dat zich toch zou verspreiden in de omgeving. Ook andere prominenten uit uw district kent u niet: Aimal, een talibancommandant die de scholen in uw district liet sluiten omdat zijn broer Abdul Khaliq door de overheid was gearresteerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), is u niet bekend. Overigens liet Aimal ook het leven in een drone strike, wat er nogmaals op wijst dat deze in Deh Bala wel vaker voorkomen. U verklaart dat ene Abdul Khaliq uit Deh Bala een machtige talibanleider is, hoewel u verder niet veel over hem kan vertellen (CGVS, p.18,21). Hij zou twee broers hebben, waarvan er een Juma Gul heet (CGVS, p.22). Dat een commandant met dezelfde naam zich afscheurde van de taliban en vervolgens een groot deel van uw district onder controle van Daesh (Islamitische Staat) bracht (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11), blijkt u niet te weten: u zegt dat Qari Anif de leider van Daesh is (CGVS, p.18), een naam die niet teruggevonden kon worden. De naam Saad Emirati, die mee aan het hoofd van Daesh stond in Deh Bala (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12), doet bij u ook geen belletje rinkelen (CGVS, p.22). Hoewel er in uw district hevig werd gevochten tussen taliban en Daesh, hebt u trouwens niet spontaan melding gemaakt van deze laatste groepering. Op de plotse komst van Daesh naar uw district kan u weinig licht werpen: "Er was wel sprake van Daesh maar wij hebben daar geen problemen mee." (CGVS, p.18). U plaatst hen in dezelfde dorpen als de taliban (CGVS, p.18), wat kan kloppen aangezien hierboven reeds is vermeld dat hun leider een ex-commandant van de taliban is. Toch kan u niet zeggen waar de uitvalsbasis van Daesh in uw streek was, net zomin als u kan beschrijven waar het zwaartepunt van de talibanaanwezigheid is (CGVS, p.24). Omdat u zeer vaag blijft in uw verklaringen, dringt het Commissariaat-generaal aan op meer details van de opkomst van Daesh in uw regio, zoals waar zij plots vandaan kwamen. U verklaart dan dat Daesh 4 à 5 jaar geleden zou zijn opgedoken, dat zij overal aanwezig zijn en dat het moeilijk is om onderscheid te maken tussen de taliban en Daesh (CGVS, p.19). Aangezien u zelf vertelt dat Daesh "nog erger zijn dan de anderen" in de zin dat ze mensen mishandelen en vermoorden, en dat ze actief worden bestreden door de taliban (CGVS, p.18,19) is het vreemd dat u niet beter zou volgen over welk gebied welke vlag wappert. De dorpen Papeen en Gurguri waren blijkbaar het zenuwcentrum van Daesh in uw district, en ze kondigen hun aanwezigheid aan met zwarte vlaggen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13), om zich te onderscheiden

van de taliban en Afghaanse staat. Dat u dus niet beter op de hoogte bent van de volatiele veiligheidstoestand in uw regio is zeer opvallend. Over de gevechten in de regio kan u kennelijk ook niet meer informatie geven dat deze soms plaatsvonden in enkele dorpen die u bij naam noemt, en dat de gevechten na een tijdje weer ophielden (CGVS, p.18,24). U ontkent dan ook dat mensen uit uw regio op de vlucht slaan: niemand doet dat, maar mensen die geld hebben gaan wel in de stad wonen (CGVS, p.19). Volgens u reageren mensen door binnen te blijven als er wordt gevochten en duren de gevechten nooit lang (CGVS, p.19). In werkelijkheid maakte UNHCR al in de zomer van 2015 melding van een aanzwellende stroom vluchtelingen uit uw district en de aangrenzende districten vanwege het aanhoudende geweld (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.14).

De naam Mangal Bagh, leider van de gewapende groep Lashkar-e Islam, herkent u ook niet (CGVS, p.19). Hij heeft zelf nochtans gevochten in Nangarhar en zijn mannen waren ook in Deh Bala actief (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.16 en 17). Ook de naam Qambarkhel zegt u niets (CGVS, p.21): deze hoge ambtenaar uit uw district werd enkele jaren voor uw vertrek door de taliban vermoord nabij Kot Wal, een dorp dat zoals eerder gezegd dicht bij het districtscentrum ligt waar u vaak kwam (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.18). Dat er ook sprake is van een rebellenleider genaamd Zakir Qambarkhel wekt trouwens de indruk dat deze stam ook aanwezig is in uw district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.17). U beweert dat de districtschef van uw district Hassan Otmanzai was en dat hij reeds lang deze functie bekleedde (CGVS, p.22). Bij gebrek aan informatie kan het Commissariaatgeneraal dit bevestigen noch ontkennen. Er zijn inderdaad bronnen die spreken over Izrarullah als districtschef, de man die volgens u zijn voorganger was (CGVS, p.24). Het dient in elk geval opgemerkt te worden dat u zegt niet eens te weten van waar de districtschef afkomstig was, wat vreemd is voor iemand die volgens u al lang een prominente figuur is in uw district. Dat u zelfs in het geheel niets kan vertellen over wat de mensen in uw gemeenschap bezig hield in de weken en maanden voordat u het land hebt verlaten (CGVS, p.24), is bijzonder vreemd gezien de opeenvolging van gebeurtenissen in uw district.

Dat u niet vertrouwd bent met wat er zich afspeelde in het district Deh Bala blijkt trouwens ook uit uw bewering dat u geen enkel voorbeeld van reconstructieprojecten kan bedenken, omdat u nooit iets dergelijks hebt gezien in de bergen (CGVS, p.23). Om te beginnen ging u sedert uw kindertijd naar de madrassa in het districtscentrum, waar diverse wegenwerken zijn uitgevoerd enkele jaren voor uw vertrek (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.19). Bovendien zijn er in dezelfde periode dammen aangelegd in Deh Bala. Volgens de opgegeven coördinaten is dit reconstructieproject uitgevoerd vlakbij uw dorp, Tangay (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.20). Zoiets zou in een landbouwgemeenschap niet onopgemerkt voorbij gaan, iets wat ook geldt voor de gelijkaardige, wijdverbreide werken die in het voorjaar van 2014 zijn uitgevoerd in het district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.21).

Verder moet ook aangestipt worden dat uit het administratief dossier blijkt dat u bij de preregistratie en uw eigenlijke asielaanvraag bij DVZ telkens een geboortedatum hebt opgegeven in de Westerse kalender, en geen gebruik hebt gemaakt van de Afghaanse kalender. Voor iemand die in Afghanistan alleen religieus onderricht heeft genoten is het toch eigenaardig om een tijdsaanduiding te hanteren die vreemd is aan de Afghaanse cultuur, en die u tijdens het gehoor op het CGVS vlot leek te kunnen hanteren (CGVS, p.5). Als u wordt gevraagd naar het ogenblik van vertrek, schiet deze kennis echter tekort en kan u geen informatie geven. U zegt dit vergeten te zijn (CGVS, p.14). Dat u als volwassen man ongeveer een jaar onderweg bent geweest en op 31 augustus 2017 in België bescherming hebt gevraagd, en zou vergeten zijn wanneer deze ingrijpende gebeurtenissen zich hebben afgespeeld (CGVS, p.14), is weinig aannemelijk. Aangezien u beweert van kindsaf naar de madrassa, een religieuze school te zijn geweest (CGVS, p.9) en een praktiserende soennitische moslim te zijn (CGVS, p.8,15) werd u gevraagd om uw vertrek te plaatsen tegenover de belangrijkste islamitische feestdagen. Vreemd genoeg kan u niet zeggen welk het laatste feest was dat u in familiekring hebt gevierd voor u bent vertrokken (CGVS, p.14-15). U herhaalt nogmaals dat deze gebeurtenissen zo lang geleden waren dat u dit bent vergeten bent. U kan enkel zeggen dat u bent vertrokken in het walnotenseizoen (CGVS, p.15). Het is zeer vreemd dat een volwassen man die studeerde om qari (schriftgeleerde) te worden zoveel moeite heeft om zich religieuze ankerpunten voor de geest te halen. Overigens moest u verschillende keren gevraagd worden waarom u zich jarenlang aan deze studies hebt gewijd. U hebt het eerst over het hiernamaals (CGVS, p.9) en beperkt zich dan tot de uitleg dat uw ouders wilden dat u qari zou worden (CGVS, p.10). U erkent dat dit aanzienlijke financiële inspanningen vergde van uw ouders (CGVS, p.25) waardoor het verbaast dat u aanvankelijk geen idee leek te hebben waarom uw ouders deze investering deden.

Dat u ook niet weet hoeveel de smokkelaar vroeg om u naar Europa te brengen en hoe uw familie dat geld bijeen bracht (CGVS, p.25) wekt ook verbazing, vooral aangezien u nog contact hebt gehad met uw familie na uw vertrek (CGVS, p.4,13,20). Behalve studeren in de madrassa zouden uw bezigheden bestaan hebben uit werken op het land samen met uw vader, en spelen (CGVS, p.10). Hoewel uw vader onder andere papavers verbouwde, een lucratieve teelt die in uw streek veel voorkomt, hebt u geen enkel idee hoe men papaver moet oogsten. U wijt dat aan het feit dat u zelf dat niet moest doen (CGVS, p.10). Het is evenwel weinig geloofwaardig dat u een heel leven hebt doorgebracht in een landbouwgebied in Afghanistan waar zelfs uw eigen vader, die u zegt geholpen te hebben bij zijn werk, papaver teelde, en niet eens per toeval te weten zou komen hoe dit in zijn werk gaat. Een laatste punt dat verdient om aangestipt te worden is dat u weet dat de taliban papaverteelt toelaten en dat de overheid het verbiedt (CGVS, p.11). U laat daarbij onvermeld dat Daesh niet alleen deze teelt verbiedt, maar dit verbod ook afdwingt door papavervelden in Deh Bala te vernietigen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.15), een opvallende omissie voor iemand wiens vader zelf geld verdiende met dat gewas (CGVS, p.10) in een door Daesh gedomineerd district. Het gezinsinkomen werd dus bedreigd indien Daesh zich zou uitbreiden naar uw dorp. Al deze vaststellingen samen maken dat er ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde profiel en levensomstandigheden in Afghanistan.”

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Tangay, in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Wat de door verzoeker neergelegde documenten betreft, dient te worden opgemerkt dat deze werden bijgebracht na het persoonlijk onderhoud en niet vergezeld zijn van een vertaling naar één van de drie landstalen of het Engels, zoals vereist wordt door artikel 48/6, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Bovendien dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Uit objectieve landeninformatie, met name de “COI Focus. Afghanistan. Corruptie en valse documenten” van Cedoca van 21 november 2017 (Landeninformatie, stuk 15, nr. 23) blijkt overigens dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie kunnen worden aangekocht, zowel documenten die uitgaan van de overheid als degene die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Verzoekers documenten kunnen dan ook de geloofwaardigheid van zijn herkomst en relaas niet herstellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Tangay, in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd aangegeven dat verzoeker vragen over zijn herkomst zal krijgen doorheen het hele interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 2). Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (*Ibid.*, p. 2, 18, 21, 23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt nog op dat een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP